

MLADÁ FRONTA

EROTIC

*Lizka
se odhaluje*

ALICE CLAYTONOVÁ

EROTIC

ALICE CLAYTONOVÁ

*Trzka
se odhaluje*

MLADÁ FRONTA

Přeložila Iva Pekárková

Copyright © 2010 by Alice Clayton
Translation © Iva Pekárková, 2014
Photography © Yuriy Zhuravov

Mé sestře,
která mi nikdy nedoporučila, „ať to nepřeháním“,
„ať si dám voraz“, ani „ať se usadím“.
Hrozně moc ti za to děkuju.

PODĚKOVÁNÍ

Mé inspirativní rodině - díky za povzbuzení a neutuchající podporu.

Mé milé přítelkyni a redaktorce Jessice, která na mě tlačila a provokovala mě přesně tak, jak to bylo potřeba. Mým rodičům, kteří byli odjakživa skvělí. A mým drahým kamarádkám, podle nichž jsem ztvárnila postavu Holly. Děkuju, že jste, tak jako já, nikdy nezmoudřely. A konečně všem Bláznivkám na celém světě... Přeju vám samé *dojáky*.

KAPITOLA PRVNÍ

Přítáhla jsem si oranžovou šálu ke krku a zavázala ji těsně pod bradou. Vzduch byl dnes ráno chladný, první podzimní listy už opadávaly a tančily v poryvech větru. Dobře chráněná před větrem jsem si prohlížela své okolí.

Domy z hnědého kamene. Beton. Žluté taxíky. Jídelna nabízející obložené chleby s uzeným masem i falafel.

Srkala jsem kávu a přemýšlela o životě, o tom, kam až mě zavál. New York jsem milovala.

Poslední týdny byly úžasné – a ani trochu snadné. Blížil se konec září a oficiálně už jsme měli podzim. Vzduch byl čím dál chladnější, v obchodech se začaly objevovat dýně a mně bylo nádherně. Byla jsem šťastná jako blecha.

Až na to, že se mi stýskalo po mém Britákovi.

Vraťme se na chvílku do minulosti. Když jsem dorazila do New Yorku, okamžitě jsem začala chodit na zkoušky v malém divadleku na West Side. Jakmile jsem se seznámila s herci, pochopila jsem, jak unikátní a skvělý tenhle muzikál je, a byla jsem vděčná, že v něm mám hlavní roli. Hudba byla magická a s postavou, kterou pro mě Michael vytvořil v Mabel (na scéně se objevuju já, Grace Sheridanová!), byla radost se seznamovat. Bylo jí něco přes třicet, kdysi se stala královnou krásy a teď prožívala předčasnou krizi středního věku a pokoušela se znovu nalézt sama sebe poté, co se jí rozpadlo manželství. Hra byla vtipná, přidrzlá a brilantní. Pracovali jsme na ní teprve pár týdnů, ale investoři a producenti už probírali možnost dát dohromady velkoprodukcii.

Možná, že budu poprvé v životě vystupovat ve velkém divadle, sice ne doslova na Broadwayi, ale ani ne moc daleko od ní. V tomhle muzikálu nevystupovalo mnoho herců, bylo nás sotva deset a byli jsme si čím dál tím bližší. Když dáváte dohromady fungl nové představení, všichni se přetělí do postav, kterým ještě nikdo předtím život nedal. To samo o sobě vede k sebezpytování a amatérské psychoanalýze.

Učit se, pracovat, růst... tohle všechno jsem fakt žrala.

Trávila jsem dny na zkouškách a noci objevováním manhattanských ulic. Tohle město mi totálně učarovalo. Během let jsem tu párkrát byla na služební cestě a myslela jsem si, že ho docela dobře znám. Ale kde-pak. New York poznáte teprve tehdy, když mu můžete říkat domov. A i když jsem nemohla tušit, jak dlouho se tu zdržím, byla jsem rozhodnutá z toho vytěžit co nejvíc.

Jakmile jsem dorazila, začala jsem denně chodit na dlouhé procházky a se vším se seznamovat. Proběhla jsem East Village i West Village, Noho, Soho, proslulou Bowery a v Central Parku jsem se začala cítit jako doma. Získala jsem pocit, že své nové město skutečně poznávám, a zároveň jsem si tím udržovala pěkný zadeček na představení.

Navštěvovala jsem muzea, obchody a parky a nejméně dvakrát týdně jsem chodila do divadla. Pořád jsem měla ten samý pocit, který se mě zmocnil, když mě před několika měsíci, ještě doma, kamarádi vzali na muzikál *Nájem*: měla jsem tak zjitřenou představitivost, že jsem se mohla kdykoli rozbrečet, srdce mi prudce bušilo a dlaně se mi potily. Ale když jsem viděla herce na jevišti tentokrát a slyšela hudbu a potlesk, naplnilo mě to hrdoostí. Podařilo se mi proniknout zpátky do komunity, kterou jsem – aspoň vnitřně – ve skutečnosti nikdy neopustila.

A taky jsem trávila spoustu času s Michaellem O'Connellem, autorem scénáře a tvůrcem tohoto představení... a taky chlapíkem, který mi na vysoké zlomil srdce. Poté, co jsme spolu bůhvíkolik let nemluvili – stalo se to díky jedné špatně načasované noci, kterou jsme spolu strávili, a následným řečem typu „nemůžu se kamarádit s někým, s kým jsem se vyspal“, které bral nesmírně vážně –, jsme k sobě opět našli cestu. Pořád s ním byla ohromná legrace a právě díky němu se mi v New Yorku podařilo zcela bezbolestně zapustit kořeny.

Když ostatní zjistili, že jsme spolu chodili na vysokou, ohromilo je to. Všichni jsme trávili nejméně jeden dva večery týdně popíjením koktejlů ve všemožných barech v divadelním distriktu a vyprávěli jsme si historky z naší divoké minulosti. Michael se nikdy nepřiznal k tomu, že jsme spolu strávili noc. Nebylo samozřejmě možné o tom hovořit na veřejnosti, ale on o tom nemluvil, ani když jsme byli o samotě – prostě jsme se o tom nikdy ani nezmínili. Byla jsem šťastná, že jsem znovu našla dávného kamaráda, který mi teď sloužil jako skvělý průvodce.

Toulala jsem se ulicemi a řídila se přitom jeho radami. Díky němu jsem si užívala města jako usedlíci.

Bylo to úžasné. Když jsem byla s Michaellem, nestýskalo se mi tolik po domově a jeho přítomnost mi navíc pomáhala, abych se soustředila

na muzikál a svou roli v něm. A Jack Hamilton, Briták, po kterém se mi tak stýskalo? No, tohle byl trochu průšvih...

Aspoň že jsme si nejméně jednou denně, obyčejně však víckrát, telefonovali. A taky si posílali celé haldy textovek, obvykle natolik nemravných, že jsme se červenali, když jsme je četli v přítomnosti ostatních.

Několikrát za mnou chtěl přijet na návštěvu, ale vzhledem ke svým vystoupením na MTV, nespočtu interview a schůzek s novináři v rámci propagace filmu, který se měl zanedlouho dostat do kin a ve kterém hrál hlavní roli, se mu to zatím nepodařilo. I já jsem se několikrát pokusila dostat zpátky do Los Angeles, ale zkoušky v divadle probíhaly takřka neustále, a tak jsem odjet prostě nemohla. Oba jsme chápali, jak náročnou má ten druhý práci, ale moc nám to nepomohlo. Vztahy na dálku obvykle nejlépe fungují (pokud vůbec), když už jsou ti dva spolu mnohem déle než já a Jack. Z krátkého, zalykavého období mazlení, sexu a lásky jsme okamžitě přešli do situace, kdy jsme se nemohli vidět vůbec – a to bylo těžší, než by mě napadlo.

Ale i tak jsme dělali, co jsme mohli. Sex po telefonu, sex po síti, obrázky, které jsme si posílali přes iPhone – některé dost odvážné. Kdyby mi někdo ukradl mobil... nóó to by teda bylo něco. Jeho fanyanky by se zjevily.

Noci byly nejhorší. Hrozně mi vadilo, že nemám svého Blázínka v posteli vedle sebe, že mi nezahřívá kůži sladkým dechem, když mě líbá, že mi nechrání prsa dlaněmi, když v objetí usínáme. Tohle mi chybělo nejvíc a nemohla jsem kvůli tomu spát, přestože jsem po celodenních zkouškách bývala vyčerpaná.

Našla jsem si nové kamarády a okamžitě jsem se spřátelila s Leslie, která ve hře představovala mou nemesi. Její postava byla vším, čím jsem bývala já: mladá, hezká, mladá, nadaná, mladá a mrcha. Ve skutečném životě byla Leslie taky ohromně vtipná, a když jsme zjistily, že obě trpíme závislostí na drbech z divadelního prostředí, našly jsme společnou řeč. Bylo pro mě strašně těžké jí neprozradit, kdo je Jack, ale věděla jsem, že bude nejlepší, když svůj vztah udržím v tajnosti. Mí spoluherci věděli pouze to, že chodím s hercem, co žije v Los Angeles. Jen Michael znal celou pravdu. A naštěstí, i když mu to nebylo podobné, o tom mlčel.

A můj Briták byl v jednom kole.

Vymetal jeden mejdan za druhým, což bylo v pořádku, protože, upřímně řečeno, co jiného byste měli dělat ve čtyřřidvaceti? Několikrát moderoval show pro veřejnost a já byla zoufalá, že ho neuslyším. Hrozně mi

chybělo, že každé ráno, zatímco se vypravuju do divadla, nemůžu poslouchat jeho brnkání na kytaru, svůj soukromý zvukový doprovod. Vzhledem k tříhodinovému časovému posunu mezi New Yorkem a Kalifornií jsme si obvykle volali v noci, než jsem šla spát a než on šel na mejdan. Občas se taky vídal s Rebeccou, svou spoluhrádkou z připravovaného filmu Čas, který jim nepochybně zajistí slávu. Občas jsem si s ní posílala textovky a ona mě ujistila, že zatímco po ní skoro neštěkne ani pes, po Hamiltonovi dychtí davy šílených fanynek. Jack ztvárnil postavu Joshuy, vědce cestujícího v čase, jehož filmové eskapády jsou založené na sérii nesmírně populárních erotických povídek. Fanyanky, které si povídky oblíbily, si své city k Joshuovi promítly i do Jacka a byly čím dál tím... ehm... *nadržnější*. Ženské ho zbožňovaly, což jsem naprosto chápala. A vzhledem k tomu, co jsem s ním zažila v posteli, jsem to chápala ještě víc.

Hehe, ty s ním spíš.

Jo, spím.

Neustále byl obklopen fanynkami a podle toho, co mi říkal, byly obvykle zdvořilé a milé. Začínalo ho ale štvat, že je pořád pod dohledem. Jednou mi zavolal pozdě v noci, vážně pozdě. Vlastně bych měla říct vážně brzo, u nás na východním pobřeží bylo po čtvrté hodině ráno...

„Haló?“ zamumlala jsem.

„Ahoj, láska,“ zašeptal sotva srozumitelně.

Obrátila jsem se, abych viděla na hodiny. „Co je? Děje se něco?“ zeptala jsem se a posadila se na posteli.

„Nic se neděje. Smím snad svojí přítelkyni v noci zavolat, jenom když se něco děje?“ chtěl vědět. Hlas měl chraplavý.

„Ne, jasně že ne, ale tady je to hotovej blázeň, Jacku. Určitě se nic neděje?“ vyzvídala jsem a zase si lehla.

„Ne, nic. Teda nic hroznýho. Ale děje se něco divnýho, to rozhodně,“ řekl. Hlas měl pořád zvláštní.

„Tak co se stalo, láska?“ zeptala jsem se a přemohla zívnutí.

„Nějaká holka mě dneska večer popadla za zadek! A pak ještě jedna – sakra, Grace, určitě to chceš slyšet?“

„Hm... to nevím. Tak mi to pověz – snad jsi ji taky nepopadl za prdel, nebo jo?“ zasmála jsem se, abych mu naznačila, že je to v pořádku a že ho nebudu soudit, když se mi svěří.

„Vyšel jsem z jednoho klubu a zamířil k autu a byly tam kamery, samozřejmě,“ zamumlal.

Tohle byla poměrně nová věc. Čím dál tím častěji ho fotili paparaziové, nejméně jednou týdně jsem ho vídala v televizi v pořadu E! nebo

na webu TMZ. Bylo to zvláštní, vidět svého kluka v televizní show, ale takový je život.

„Dobrá, takže tam byly kamery. Stáhl sis tu svoji basebalovou čepičku přes oči?“ ptala jsem se, pokoušela jsem se ho rozesmát. Obvykle basebalovou čapku nosil každý den, a když ho v ní zachytili na kamerách, krutě jsem si ho dobírala.

„Haha. Měl jsem ji na hlavě, no. Šel jsem k autu a najednou se tam zjevila ta holka a pokusila se... chci říct... pokusila se...“

„Políbila tě?“ chtěla jsem vědět.

„No, zkusila to. Ale nepovedlo se jí to. Přísahám, že jsem ji nepolíbil,“ pronesl pevným hlasem.

„Hele, to je v pohodě, Georgi.“ (George byla jeho důvěrná přezdívka.) „Dobře vím, jak agresivní dokážou fanynky být. Měl jsi mě vidět, když jsem na střední poprvý viděla *New Kids on the Block*. S kamarádkama jsme pronásledovaly jejich autobus přes půl města, než nám došlo, že pronásledujeme skupinu seniorů, který se vypravili do Bransonu.“ Zasmála jsem se. „Když jsme za nima zastavily na truckstopu Flying J a viděly, jak vystupují z autobusu, div jsme se nerozbrečely.“

„Vy jste pronásledovaly zájezdní autobus? Proč jsou holky takový?“ zeptal se a smál se společně se mnou. Cítila jsem, že se uklidňuje. Jack neměl nikdy rád davy, a když na něj zíralo moc lidí, začal se cítit hrozně nespůsobilý. Dnes to vypadalo, že potřebuje slyšet můj hlas, a já byla šťastná, že ho dokážu potěšit.

„Kdybych to věděla, prozradila bych ti to,“ řekla jsem. „Vím jenom, že když jsme letos s Holly byly na jejich koncertě, ječely jsme, jako by nám zase bylo čtrnáct. Měla jsem úplně stejnej pocit jako tenkrát, když jsem je viděla poprvý, jakoby mezitím neuběhla spousta času. Proto si myslím, že po tobě pojedou jak náctiletý, tak ty starší.“ Zahihňala jsem se. „Připomínáš mi doby, kdy se od nás dokonce čekalo, že na koncertech budeme ječet.“

„Hm, a tisk se o tobě vyjadřoval jako o vykradačce kolíbek, Grace. Nemáš mě jenom na sex, vid' že ne?“ dobíral si mě hedvábným hlasem.

„No, vykradačka kolíbek zatím ještě nejsem. Ale jenom na sex tě samozřejmě mám.“ Dobírala jsem si ho na oplátku.

„Já jsem to věděl,“ řekl se smíchem.

Chvilku jsme mlčeli a pak jsem slyšela, jak povzdechl.

„Co se děje?“ zeptala jsem se a zalezla hlouběji pod pokrývku.

„Chybíš mi. Hrozně rád bych byl u tebe v posteli,“ řekl tiše a já jsem slyšela zoufalství v jeho hlase. I já jsem se cítila zoufalá. Nešlo jen

o fyzické milování, ale i o prosté doteky, které jsme brali jako samozřejmost, když jsme spolu byli každý den. Chybělo mi, že mi teď nemůže umývat vlasy, chybělo mi to skoro stejně jako divoké orgasmy, kterými mě denně oblažoval.

„Ty mně taky, lásco. Stýská se mi po tvých objetích – hlavně když pomyslím, kam se nakonec dostanou tvý ruce.“

„Myslíš na tvý nádherný kozičky?“ zašeptal. Dobíral si mě, ale slyšela jsem, jak v něm vzrůstá touha. I ve mně vzrůstala touha, uměl ji ve mně vzbudit velmi rychle.

„Nooo... přesně tak. Je nádherný, jak vždycky víš, kde přesně se mě dotknout.“ Trochu jsem zasténala. Ruka, ve které jsem nedržela telefon, mi zabloudila pod příkrývku.

„Vážně?“ zeptal se. Hlas měl čím dál hlubší a chraplavější.

„Ano, vážně. Máš dokonalý ruce. Nejvíc miluju tvý prsty. Tak silný,“ zašeptala jsem a opřela si telefon o rameno.

„Kde máš nejradši, když se tě dotýkám, Grace?“ Začal těžce dýchat. Dovedla jsem si představit, kde má teď ruce on.

„Strašně se mi líbí, když mě pomalu vysvlíkneš ze šatů a pak mi přejedeš konečky prstů po bradavkách. Mmm,“ zasténala jsem a vzápětí jsem uslyšela, jak zasténal v odpověď. „A pak, když se mě dotkneš jazykem, nejdřív jednoho ňadra, pak druhého, to je vždycky úžasnej pocit,“ řekla jsem. I já jsem začala těžce dýchat. Ruku jsem si strčila do kalhotek a ucítila, že už jsem vlhká, stačilo, abych si představila dotek jeho rukou na mém těle.

„Kde máš teď ruku, Grace?“ zeptal se šíleně sexy hlasem.

„Kde by sis přál, abych ji měla, lásco?“ opáčila jsem roštěcky.

„Noooo... kdybych tam byl, přejížděl bych prsty po tvé horké, vlhké...“ A zamumlal slovo, které mě zasáhlo. Doslova mu skapávalo z úst.

„Přesně tam teď mám ruku, dotýkám se sama sebe a představuju si všechny ty hrozný, neslušný věci, který děláš, když si přeješ, abych křičela,“ předla jsem.

„Panebože, Grace, já jsem z tebe tak tvrděj,“ zašeptal a já jsem uslyšela, jak ztrácí sebevládu. Pomyšlení na jeho elegantní, silné ruce na mém těle, zatímco mi říká sprostáčinky, bylo k nevydržení.

„Miluju, když ho máš tvrdýho. Když ho máš tvrdýho jen pro mě, Jacku,“ zasténala jsem a rukama jsem si začala horečně rejdit pod kalhotkami. Představovala jsem si, jak má hlavu zabořenou mezi mými stehny.

„Z ničeho ho nemám tvrdšího, než když vidím, jak se děláš, lásco –

když tě laskám pusou a jazykem. Nic nechutná tak dobře jako moje sladká holčička.“

„Ach bože, Jacku, já z tebe celá teču. Kdybys tu byl – ach bože, ty mě umíš tak krásně ošoustat,“ lapala jsem po dechu a mrskala jsem sebou na posteli, jak nastupoval orgasmus, silný a dokonalý.

„Grace, někdy na tebe myslím, jak je den dlouhý – na tvou chuť a na to, jak vypadáš, když se přestáváš ovládat. Ach bože, Grace, ty jsi tak krásná, když jsi hotová...“ Zasténal, skoro nedokázal mluvit, a já jsem věděla, že ani on nemá k orgasmu daleko.

Ježíšikriste, on je tak dobrej...

Musím nás oba přivést k vyvrcholení.

„Hmmm... je to úžasný, když se do mě uděláš, když tě v sobě slyším a cítím... když... jsi... hluboko... ve mně. Panebože, Jacku, to je nádherný!“ Přestala jsem se ovládat, prsty jsem si konečně zasunula hluboko dovnitř a představovala jsem si, že je to on, že do mě proniká a naplňuje mě.

Zasténal a byl u mě, zatímco jsem vykřikovala jeho jméno. Mé prsty a jeho hlas mě přivedly k vyvrcholení, které jsem tolik potřebovala. Slyšela jsem, jak začal těžce dýchat a pak se udělal taky. Úplně jsem ho viděla před očima: víčka pevně semknutá, obočí zamračené, čelist sevřená.

Ach bože, jak mi chybí.

Zachvěla jsem se a odstrčila příkrývku. Byla jsem celá nažhavená, zalitá potem.

„Sakra, Grace, ty jsi úžasná,“ zašeptal. Pořád dýchal těžce.

„Ach lásko, jak bych chtěla být u tebe! Drbala bych tě na hlavě a směl bys na mně usnout,“ řekla jsem. Téměř jsem cítila jeho váhu.

„Směl bych tě držet za kozičky?“ Zasmál se.

„Na to se vůbec nemusíš ptát, Georgi. Moje kozičky jsou tvoje kozičky,“ dobírala jsem si ho. Tep se mi postupně zpomaloval.

„Jo, jasně, jsou moje! Vyroším cedulku s nápisem TYHLE JSOU ZADANÉ a ty ji budeš nosit, aby všichni viděli, že tvoje kozičky jsou moje kozičky.“

„Nooo, moc se mi líbí, když se chováš jako neandrtálec. Přehodíš si mě přes rameno a odneseš zpátky do jeskyně?“

„Jo, a tam tě zprzním, načež mi budeš muset usmažit řízek z brontosaura.“ Zasmál se.

„To zní božsky, Blázínku, prostě božsky,“ začířkala jsem a zívla.

„Sakra, Grace, zapomněl jsem, kolik je u vás hodin. Nechám tě spát. Omlouvám se, že jsem ti zavolał v tuhle hodinu.“

„A cítíš se líp?“ chtěla jsem vědět.

„No, to ano, rozhodně,“ pronesl stydlivě.

„V tom případě mi můžeš zavolat, kdykoli se ti zamane. Na to mě přece máš – na úžasnej sex po telefonu.“

Zasmáli jsme se.

„Šíleně mi chybíš, Grace,“ řekl tiše.

„Já vím, Georgi. Taky mi chybíš.“ Usmála jsem se.

„Dobrá, nechám tě spát. Miluju tě.“

„Taky tě miluju. Dobrou.“

S povzdechem jsem zavěsila a převrátila se na bok. Kdybych byla u svého Briťáka, pak by mě v tomhle bodě programu držel za kozičky, šeptal by mi sladká slovíčka a sledoval by se mnou na videu *Zlatá děvčata*.

Ucítila jsem záchvěv stesku, ale rychle jsem se ho zbavila a zaměřila jsem myšlenky na scénu, na které budu pracovat zítra. Mabel se má poprvé od rozvodu setkat s bývalým manželem a můj stesk po Jackovi mi pomůže ztvárnit pocit osamění. Jack mi chybí, ale využiju toho.

* * *

A tak to šlo dál. Z dnů se staly týdny. Chodila jsem na zkoušky a někdy jsem si vyrazila ven s novými přáteli. Jack dělal rozhovory s médii, chodil na focení a občas si vyšel se svými přáteli. Často jsme spolu mluvili a často jsme si to rozdali po telefonu. Vyptával se mě na spoustu věcí ohledně mé hry a přál si vědět všechno o mých nových přátelích, o mých spoluhercích a o tom, jak se všechno daří. Vykládala jsem Jackovi úplně o všem, ačkoli jsem mu možná zamlčela, kolik času trávím s Michaellem, i když zrovna nezkoušíme.

Občas jsme se s Michaellem večer scházeli, abychom zapracovali na scénách, které za pochodu prepisoval, a obvykle jsme skončili v mém bytě. Spíš než co jiného jsme klábosili, vzpomínali a smáli se. Říkal mi, že když je se mnou, pomáhá mu to při tvorbě, a já jsem zjistila, že se v nových scénách objevuju častěji a častěji. Jednou se mi přiznal, že některé Mabeliny charakterové rysy si půjčil ode mě, zejména v počátečních scénách, kdy Mabel chodí na vysokou a zamilovává se zásadně do těch nesprávných kluků.

Jednou jsme se po zkoušce zdrželi dlouho do noci a pracovali jsme na nové scéně a tu mi začalo kručet v břiše tak hlasitě, že kručení přehlušilo i naši dost hlasitou diskusi. Navrhla jsem, ať zajdeme ke mně a objednáme si pozdní večeři. Zrovna jsem se přestěhovala z W hotelu

do malého bytu na West Side. Byl čistý, nepříliš vzdálený od divadla, kde jsme zkoušeli, a zařízený – bylo v něm všechno, co jsem ve svém přechodném domově potřebovala. Jakmile jsem se tam nastěhovala, zvykla jsem si objednávat tučná čínská jídla, nejčastěji z restaurace za rohem.

Přiznám se, že mě to trochu znervózňovalo. Od té doby, co jsem se před pár lety pracně zbavila nemalé nadváhy, jsem se rozhodla, že si budu pečlivě vybírat, co jím. Ale ty jejich nudle... ach bože, ty jejich nudle! Prostě jsem si teď občas dovolila se přecpat. Byla už jsem si jistá, že svou váhu dokážu udržet na uzdě. Protože jinak jsem jedla velmi zdravě, cvičila jako blázen a byla na svou novou postavu vážně hrdá. Takhle jsem chtěla vypadat vždycky. Nicméně když zavolaly nudle, zvedla jsem sluchátko. Stačí přece, když uběhnu míli nebo dvě navíc, to je zneškodní. Stojí za to. Jsou to ty nejlepší česnekové nudle na světě.

A tak jsme si s Michaelem vyzvedli jídlo a usadili se na svých obvyklých místech: já na gauči a on na podlaze vedle mě. Obvykle nadělal spoustu nepořádku, a tak jsem ho přinutila nosit bryndáček, anebo sedět na podlaze, kde byla jeho tvář blíže misce s nudlemi. Vybral si podlahu.

„Kdo byl ten kluk, co jsi s ním chodila ve druháku? Ten, co nesnesl chlupy na těle?“ zeptal se a ládoval si nudle do úst, jako by se bál, že mu je někdo ukradne.

„No... Jason, myslím. Fuj, nevzpomněla jsem si na něj celý roky. Byl divnej – nebyla to nejlepší volba. Ale v posteli byl úžasnej, to musím uznat.“ Povzdechla jsem, když jsem se rozpomněla na to, jak šťastnou mě dovedl učinit, i když jen v horizontální poloze. Vždycky si odstraňoval chloupky z hrudi, nohou, podpaží, dokonce i z tamtoho. A to v době, kdy to muži ještě vůbec nedělávali. Neměl vůbec žádné tělesné ochlupení a bohužel taky vůbec žádnou osobnost. Ale byl vybaven nádherným, sedmadvacet centimetrů dlouhým nástrojem, což trochu napravilo to, co mu jinde scházelo.

„Jo, pamatuju, že jsi někdy v té době začala dělat jógu... prý abys byla ohebnější.“ Michael rošťacky zamrkal a já jsem ho bacila do hlavy.

„Michaeli! Probůh! Nechce se mi věřit, že si tohle všechno pamatuješ. Vždyť už je to dobrých dvanáct let!“ Zasmála jsem se, napíchla na vidličku kousek brokolice, okusovala ho a přemítala, jak dávno už to všechno je. Když jsem se teď vídala s Michaelem, bylo to, jako bych se vrátila do starého bytu, v kterém jsem bydlela na vysoké. Tenkrát si ke mně vždycky přinesl věci k vyprání a dívali jsme se spolu na filmy, dokud jsme na kanapi neusnuli.

„Já si pamatuju všechno, Grace,“ řekl tiše.

„Vážně? Vsadím se, že si nepamatuješ, jak jsme se poprvý potkali,“ osopila jsem se na něj a vyčítavě na něj namířila brokolici.

„Vsadím se s tebou o poslední vaječnou rolku, že já si to pamatuju a ty ne,“ odporoval mi. Tvářil se vážně.

„Dobrá, sázka je uzavřena, kámo. A teď, jestli dovolíš, si umíchám sójovou omáčku s hořčicí, abych si v ní pak mohla omočit svou vítěznou rolku.“ Natáhla jsem se přes něj pro sáček s dochucovacími prostředky.

Popadl mě za ruku. „Radši s tím počkej. Jsem si naprosto jistej, že tuhle sázku vyhraju,“ řekl a přimáčkł mi ruku zpátky k tělu.

„No dobrá. Takže, kde jsme se poprvý potkali: První ročník, první den školy. Byli jsme v hereckém kurzu pro začátečnický, kteréj vedl profesor Miller, seděli jsme vepředu v aule, v místnosti 301. Kvůli čemusi jsme se rozdělili do dvojic. Já jsem na sobě měla khaki šortky, kecky a tričko s nápisem *Sigma Nu*. Ty jsi měl na hlavě černou basebalovou čapku a oblečený jsi byl do trička s nápisem *Ministry* a džínů, na nohou jsi měl tenisky. Pamatuju si to, protože když jsem viděla to tričko, myslela jsem, že je na něm napsáno *Ministrant*. A sakra, říkala jsem si, já se přece dost dobře nemůžu kamarádit s klerikálem.“ Zčervenala jsem, když jsem se rozpoměla, že mě přitahoval už od samého začátku. „Tak vidíš,“ dodala jsem a vyplázla na něj jazyk.

Usmál se a já jsem se přes něj znovu natáhla pro rolku. A on mi v tom znovu zabránil. „To nebylo naše první setkání,“ řekl a zakřenil se.

„Cože? Jasně že bylo! Pamatuju si to, jako by se to stalo včera, O’Conneli.“ Prala jsem se s ním o vaječnou rolku, ale on mi zadržoval ruce. Teď už se smál na celé kolo.

„Poprvý jsme se potkali týden před začátkem školy. Při zápisu. Ty jsi čekala ve frontě přede mnou. Slyšel jsem, jak říkáš úřednici, že si chceš přehodit kurz herectví, abys mohla chodit na kurz astronomie. Když jsi odcházela, zakopla jsi a sekla sebou.“

Cítila jsem, jak při té vzpomínce rudnu. „Máš pravdu, sakra! Rozmázla jsem se na podlaze hubou napřed a nějaký kluk mi pomáhal vstát a posbírat věci. Strašně jsem se styděla, protože mi z kabelky vypadlo platíčko s antikoncepcí a on mi ho se spikleneckým úsměvem podal.“ Tenkrát jsem odtamtud vyběhla, jako by mi za patama hořelo, přesvědčená, že si tenhle incident budou všichni pamatovat až do posledního ročníku. „A tys to viděl? To je hrůza!“ Smála jsem se.

„Já jsem byl ten kluk, co ti to platíčko s pilulkama podal, ty hlupáčku! A pak jsem si to zařídil tak, abych byl ve stejném kurzu herectví jako

ty,“ řekl s tím samým spikleneckým úsměvem, jaký jsem si pamatovala od zápisu. „A první den ve škole jsi na sobě neměla tričko s nápisem *Sigma Nu*, ale tričko s nápisem *SAE*. A nemělas na sobě khaki šortky, byly to šortky z ustrížených džínů,“ dodal tiše.

Chvíli jsme na sebe hleděli.

„Vezmi si tu zatracenou vaječnou rolku,“ řekla jsem nakonec. „Porazils mě na lopatky.“

Zakřenil se a vzal si ji, na jedno kousnutí jí půlku snědl. Pak mi nabídl zbytek. „Můžeme se o ni podělit. Nemůžu uvěřit, že si pamatuješ to tričko s nápisem *Ministry*.“

„Víš, na tom kurzu byla i Holly, ale s tou jsme se poznaly až později, až když jsme šli všichni společně na pivo. Nepamatuju se, co jsem ten den měla na sobě,“ pronesla jsem přemýšlivě a zahryzla se do zbytku rolky.

„Já taky ne,“ řekl Michael tiše a nespouštěl ze mě zrak.

Zadívala jsem se mu do očí.

Žvýkala jsem rolku.

On se poškrábal na nose.

Pejsek paní Kobritzové v patře nad námi zaštěkal.

Pořád jsme si hleděli do očí.

Zazvonil mi mobil. A znovu. A znovu.

Pořád jsme si hleděli do očí.

Zvedni ten telefon, Grace.

Telefon? Sakra, telefon!

Škubla jsem sebou a přijala hovor dřív, než se zapnula hlasová schránka.

„Haló? Haló?“ vykřikla jsem zcela zbytečně do telefonu.

Michael se zasmál a pohodlně se opřel o gauč.

„Gracie? Ahoj, zrovna jsem se ti chystal nechat sexy zprávičku,“ řekl můj Briták.

„Mám zavěsit, abys to mohl udělat?“ zeptala jsem se trochu zadýchaně. Zvedla jsem se z gauče a zašla jsem do ložnice, pryč z Michaelova doslechu.

„Ne, radši ti to povím napřímo, co bych s tebou zrovna teď nejradši prováděl, kdybych mohl – aspoň uslyším tvoji reakci.“ Slyšela jsem, jak si hryže spodní ret. Tomu jsem nikdy nemohla odolat – úplně jsem z toho omdlávala.

„Tak ty chceš slyšet moji reakci, je to tak?“ zeptala jsem se a přemýšlela, jak se zbavit Michaela, než se do toho Jack skutečně pustí. Právě

jsem se chystala vrátit zpátky do obývacího pokoje, když se ve dveřích objevil Michael a opřel se o vežeje.

„Půjdu, Grace. Uvidíme se zítra,“ oznámil mi bezhles. Byl tak hodný, že nepromluvil nahlas. Zamávala jsem mu na rozloučenou a šla ho vyprovodit ke dveřím. Přitom jsem pořád poslouchala Jackův hlas.

„Ano, lásko, nemůžu se dočkat, až uslyším tvoji reakci na moje osvědčený sexuální hrátky, zatímco ti povedu prsty svojí magickou mocí,“ pokračoval Jack tichým hlasem.

Mé tělo na to reagovalo tak jako vždycky, když jsem uslyšela tenhle jeho tón. Hergot, vždyť on mě dokáže rozehrát za dvě tři sekundy. Tři tisíce mil sebemeně nenarušily jeho erotické kouzlo. Když po mně chtěl reakci, vymohl si ji – přes celý kontinent.

„Ty umíráš, vid’?“ zasmála jsem se a otevřela jsem Michaelovi dveře.

Zastavil se a pohlédl na mě, jako by se chystal něco říct, ale pak jen zdvihl ruku na pozdrav. Taky jsem mu zamávala a usmála se. Zmizel v chodbě.

„Ale nejdřív ti, Bláznivko, musím sdělit skvělou zprávu,“ pronesl Jack. Zamkla jsem dveře, opřela se o ně a vzdychla.

„Je všechno v pořádku, holčičko moje?“ zeptal se.

„Jo, všechno je v pořádku. Jen mi chybíš, to je všechno,“ zašeptala jsem a ucítila jsem v krku knedlík. Zničehonic mi chyběl tak strašně, až to bolelo.

„V tom případě tě tahle zpráva potěší, lásko.“

„O co jde, prosím?“ přála jsem si vědět. Ani jsem nedoufala, že by se mé přání mohlo splnit.

„Jedu za tebou,“ zašeptal.

Zavřela jsem oči, opřela se hlavou o dveře a poděkovala nebesům.

„Gracie? Jsi tam?“

„Jsem tu, Georgi,“ zašeptala jsem. Hrdlo jsem měla stažené. „A lepší zprávu jsem od tebe nemohla dostat. Jsem nadšená!“ Ve tváři se mi objevil radostný úsměv, s jakým nemohl soupeřit ani Joker Jacka Nicholsona. Pak jsem se začala řehtat a nedokázala přestat. Samým smíchem mi vhrkly slzy do očí, nedovedla jsem si ani představit, jak to asi zní v telefonu.

Jack se smál spolu se mnou, snášel můj řehot s trpělivostí světce. Popravdě řečeno, žádný jiný čtyřicetiletý chlap neprokazoval tolik tolerance, zejména ne ve styku se mnou.

Když jsem se konečně uklidnila natolik, abych mluvila v souvislých větách, hluboce jsem povzdychla a přesunula se z podlahy u dveří, kam

jsem klesla, ke gauči. Když jsem na něj konečně vyšplhala, dramaticky jsem zasténala.

„Co to sakra bylo, Sheridanová?“ zeptal se se smíchem.

„Jen takový malý citový zhroucení, Hamiltone. Tak kdy sem přijedeš? Neříkej, že už jsi přede dveřma!“

Srdce mi zaplesalo při pomyslení, že by mohl být tak blízko.

„To ne, bohužel. Ale budu tam v pátek večer. Stačí ti to?“

„Budeš tu už za čtyři dny?“ zavýskla jsem a prohnula se na gauči, jak se mi všechny svaly v těle samovolně napjaly.

„Přesně tak. Budeš připravená na tu záplavu lásky?“ dobíral si mě hlasem čím dál hlubším.

„Panebože, Blázínku, já tě tak zaplavím, že se ani neodbelháš zpátky na letiště. Jak dlouho tu budeš?“ zeptala jsem se. I já jsem měla hlubší hlas.

„Co kdybych ti řekl, že mě budeš mít jen a jen pro sebe až do úterního večera?“

Zavřela jsem oči a zakousla se do kloubů na ruce, abych nevykřikla nahlas. „Čtyři dny? Máš vůbec představu, jaký škody dokážeme za čtyři dny napáchat jeden na druhým?“

„Jakousi představu o tom mám. Co si budeš přát, abych udělal nejdřív?“ zeptal se. Bylo zřejmé, že si to se mnou chce zase rozdat přes telefon.

Spokojeně jsem se usmála a představovala jsem si všechny možné odpovědi. Slibovaly úžasné věci.

KAPITOLA DRUHÁ

„**T**ak co se chystáte o víkendu dělat – vy dva? Jako bych to teda nevěděla.“

Hollyin hlas mě přinutil k úsměvu. „Věř tomu nebo ne, ale naplánovali jsme si pár věcí, který nemají s postelí nic společného,“ řekla jsem. „V sobotu večer půjdeme do divadla a v neděli na novou výstavu v Muzeu moderního umění. Ale jinak kvůli mým zkouškám a jeho rozhovorům s novináři na sebe nebudeme mít skoro vůbec čas,“ povzdechla jsem a uvelebila se pohodlněji na gauči ve studiu, kde jsme zkoušeli.

Holly mi volala z Los Angeles, zatímco po telefonu vyřizovala spoustu dalších věcí. Byla má nejlepší kamarádka a osobní manažerka zároveň. Kromě toho byla i osobní manažerkou Jacka. To byla nesnadná úloha, se kterou se ale dosud vždycky dokázala skvěle vypořádat. Byla úžasná, zejména pokud šlo o nové talenty, jako byl Jack. Řídila jeho kariéru s velkou přesností, dohlížela na to, aby byl neustále na očích, ale zároveň nebyl vystavován až příliš.

A když už mluvíme o Jackovi... Měl by dorazit už dneska večer! Letadlo má přistát kolem páté a já se s ním mám setkat u něj v hotelu. Nehodláme ztrácet čas, takže očekávám, že si sotva stačíme vyměnit pozdravy a už mi stáhne kalhotky.

„No, mám dojem, že tenhle tvůj víkend nebude zrovna tichej. Spíš uječenej,“ zakřenila se Holly. Asi si dobře pamatovala zvukové efekty, které musela poslouchat skrz zeď těch několik týdnů, co jsme bydleli v jejím domě v L.A.

Zrudla jsem. Jack mě pokaždé přinutil křičet hlasitěji než kterýkoli muž před ním a někdy mě také uzemnil natolik, že jsem zmlkla docela. *Ach bože, nedá se trochu urychlit čas?*

„Tak jak jde ten muzikál? Rozumíš si s Michaelem, nebo už jste si vyškrobali oči?“

„Ne, abych ti pravdu řekla, všechno jde skvěle. Zapomněla jsem, jaká s ním je legrace, a je nám spolu dobře. Mám pocit, že naše kamarádství nikdy neskončilo.“ Byla jsem hrozně ráda, že jsme na tu jednu hloupou epizodu dávno zapomněli.

„Hm...“ řekla.

„Co to má znamenat?“ přála jsem si vědět.

„Nic. Jen jsem řekla hm,“ prohlásila. Poznala jsem jí na hlase, že se usmívá.

„Ty přece nikdy neříkáš nic jen tak, Holly. Tak mi řekni, na co myslíš, příšero.“

„Jen mám radost, že už jste zase kamarádi. A nepřipadá ti to trochu divný? Ta chemie, co mezi váma vždycky byla, ta už se znovu neobjevila?“ zeptala se.

„Ne, vůbec. Ale díky za optání, ty mrcho žíznící po skandálech.“ Zasmála jsem se. Nic se mezi námi *nedělo*. A i když jsme s Michaellem často vzpomínali na staré časy, nikdy jsme neprobírali, co jsme tenkrát jeden k druhému cítili, ani to, jestli staré city nemohou hrát roli i dnes. Na okamžik jsem se rozpomněla na jeho oči zabořené do mých, když jsme se hádali nad čínskou vaječnou rolkou, ale hned jsem tu myšlenku zase odložila k ledu.

„Tak kdy mě taky přijedeš navštívit, příšero?“ změnila jsem elegantně téma.

„No, to říkáš moc hezky. Doufám, že odsud zmizím před Díkůvzdáním. A mimochodem, kde hodláš svátky strávit ty? Můžeš přijet ke mně, nebo budeš ještě pořád zkoušet?“

„Nevím, ale řekla bych, že zůstanu tady. Poslyš, aspoň pořádně zblízka uvidím slavnost u Macy's. Bude to super!“ Popravdě řečeno, vůbec jsem ještě nepomyslela na to, co budu dělat o Díkůvzdání.

„No, tak to bych se tam mohla taky podívat. Nemůžu nechat svoji nejlepší kámošku o samotě v den, kdy všichni budou péct krocana.“

„Jé, to by bylo prima, zlato. Víš přece, že s nikým netrávím svátky radši než se svou protivnou kamarádkou,“ zasmála jsem se.

„A kdy ho tam vrazí... chci říct, kdy dorazí?“ zeptala se.

Nevšíkala jsem si jejího vtípků. „Kolem pátý. Musím tu být celý den kvůli zkoušce, ale nevadí. Aspoň nemusím na nic myslet. Hrozně se těším! Vážně jsem nečekala, že mi bude tak chybět.“

Povzdechla jsem a uvelebila se na pohovce. Nebylo ještě ani poledne a mně bylo jasné, že se dnešní den bude nesnesitelně vléct.

Ještě šest hodin a pak...

„Musím ti říct, že se bez tebe chová jak ztracený štěně,“ řekla.

„Vážně?“

„Jo. Pracuje na propagaci jako divej, ale mně je jasný, že by mnohem radši byl s tebou a díval se na ty příšerný *Zlatý děvčata*.“

„Jasně, určitě by se radši tulil ke mně na pohovce a sledoval Beu Arthurovou, než šel na mejdan,“ osopila jsem se na ni.

„Grace, ty jsi ale pitomá. Ten kluk je zamilovanej. Tak mu promiň, že se mu po tobě stejská,“ řekla.

Zamyšleně jsem se hryzala do rtu. „Vím, že se mu po mně stejská. Mně se po něm taky stejská. Hrozně.“

Zrovna v tom okamžiku dorazil do studia Michael s hudebním ředitelem.

„Poslyš, Holly, už musím jít. Zavolám ti o víkendu,“ řekla jsem, vyskočila z pohovky a přešla ke klavíru.

„Ne abys mi volala, až budeš v posteli s tím svým rozkošným Britákem! Tak ahoj,“ řekla a zavěsila.

Usmála jsem se a mobil zamáčkla.

„To byla Holly?“ zeptal se Michael a zakřenil se.

„Jo, a obtěžovala mě,“ řekla jsem se smíchem a začala se probírat notami.

„Kvůli tomuhle víkendu?“ přál si vědět. Úsměv mu už z tváře zmizel.

„Jo, pořád mi chce radit. Znáš ji,“ řekla jsem a kývla jsem na klavíristu, že může začít.

Začali jsme společně pracovat na písničce, vymýšleli citově podbarvené rytmy a vytahovali z ní podtext. Když jsme skončili, usadila jsem se zase na gauči a Michael se chystal k odchodu. Vtom ze sousedního studia vyšla Leslie.

„Zrovna jsem se doslechla, že tenhle víkend přijede ten tvůj přítel. Máš radost?“ zeptala se, přiběhla ke mně a usadila se na pohovce vedle mě.

„Jo, přijede. Jak to víš?“

„Prozradil mi to Michael,“ řekla, sáhla do tašky a vytáhla několik časopisů.

„Co to je?“ přála jsem si vědět, když je rozložila na gauči.

„Prý je v nich Jack Hamilton, po kterým už dlouho prahnu. Říkala jsem si, že bysme v tvý šatně mohly postavit takovej oltářiček.“ Vrtěla sebou jako školačka.

Začala jsem přemítat, jestli bych jí neměla říct, že s Jackem chodím. Nechtěla jsem z toho tak dlouho dělat tajemství, ale řídila jsem se Hollyinými radami. Tvrdila, že svůj vztah musíme udržet v tajnosti – nesmí o něm být nic ani v tisku ani na internetu – a já jsem s ní souhlasila, i když jsem věděla, že Jack je proti. Ale důvěřoval Holly a věděl, že mu ze všech sil buduje kariéru.

Nebylo to žádné velké tajemství, jen jsme s tím prostě nevyšli na veřejnost. A díky mému pobytu na opačném pobřeží se vyřešila i spousta problémů s novináři, protože ti teď s Jackem dělali rozhovory skoro pořád.

Holly ho naučila větu „Momentálně s nikým nechodím“ a on se jí při rozhovorech držel. Pokud nikdo nepoužije ty fotky, na kterých nás zachytili v Los Angeles, bude všechno v pořádku. Jenže mi bylo jasné, že se Leslie nakonec stejně dozví pravdu, a nechtěla jsem, aby si myslela, že jsem jí to prozradit nechtěla.

„No teda... ten je vážně sexy,“ povzdechla, když našla první fotku s Jackem v časopise pro pubertáky. Hned ji vytrhla.

Krátce jsem na fotku pohlédla, což už samo o sobě způsobilo, že mi začalo prudce bušit srdce, a pak jsem se na Leslie podívala. „Poslyš, Leslie...“ spustila jsem.

„Panebože, ten doslova žhne, tenhle kluk! Možná bych se měla odstěhovat do Los Angeles. Myslíš, že je svobodnej?“ pokračovala a listovala časopisem dál.

„Tak poslouchej,“ zkusila jsem to znovu. „Chci ti něco říct. Můj přítel, ten, co žije v Los Angeles –“

Přerušilo mě další zaječení. „Panebože! Podívej se na ty oči! Vždyť z nich sex doslova číší! Nemyslíš?“ Vytrhla další obrázek a přihodila ho na hromádku.

„Ano, ano, myslím. Každopádně, chtěla jsem říct –“

„No tý jo! Jack Hamilton!“ pronesla tiše.

„Ježíši, Leslie, nech už toho. Chtěla jsem ti říct něco o svém příteli!“

Leslie tu seděla, v ruce fotku vytrženou z časopisu, duchem nepřítomná. No, byla to vážně pěkná fotka.

„Kdepak je tvůj přítel?“ ozval se sexy hlas za mémi zády. Měl evidentně britský přízvuk. Oči se mi rozšířily, když jsem se zvolna otáčela a konečně pochopila, co měla Leslie na mysli, když řekla: *No tý jo! Jack Hamilton!*

Stál ve dveřích, opíral se o veřeje a přes rameno nesl velký cestovní vak. Oči měl zarudlé, oblečení zmačkané a jeho vlasy nevěděly, čím jsou. Usmál se na mě a já jsem při pohledu na něj úplně ztuhla.

„Říkala jsi něco o svém příteli, pokud se správně pamatuju,“ pronesl znovu. V očích mu zajiskřilo, zeleň v nich začala nebezpečně tmavnout. Pak se ještě ke všemu kousl do rtu.

Během pár vteřin jsem se vymrštila z pohovky, přeběhla přes celou místnost a vrhla se na něj. Zachytil mě ve vzduchu, odhodil tašku –

a kinetická energie mého skoku nás vynesla až na chodbu. Přitiskla jsem se k němu, omotala mu nohy kolem pasu a ruce kolem krku. Zavrával, padl zády na zeď a smál se mému uvítacímu obřadu.

Neviděla jsem, že se v chodbě nacházejí další členové našeho ansámblu. Neviděla jsem ani, že jsou tam studentky baletu v těch svých šatečkách při cestě na generální zkoušku. Neviděla jsem Leslie stále ještě ztuhlou na pohovce s otevřenou pusou, obklopenou fotkami mého soukromého pana Rozkošného. Neviděla jsem Michaela, který stál na konci chodby a celý výstup sledoval.

Neviděla jsem nic než tričko na hrudi Jacka Hamiltona. Tiskla jsem se k němu ze všech sil a barvy se mi začaly rozpíjet před očima, to jak mi do nich vhrkly slzy. Necítila jsem nic než vůni teplého tabákového kouře, čokolády a Hamiltona. Necítila jsem nic než jeho silné paže, které mě objímaly, a jeho dlaně, které mě hladily po zádech a snažily se zklidnit mé roztržené tělo. Neslyšela jsem nic než jeho tichý smích. A pak jeho nádherný hlas, když zašeptal: „Ach, Gracie, mně se po tobě tak stýskalo.“

A pak už jsem necítila nic než jeho sladké rty, přitisknuté k mým. Líbala jsem ho, *jako by na tom závisel celý osud světa.*

Když už to vypadalo, že se přestaneme ovládat, konečně jsem se od svého Britáka odlepila a vtáhla ho zpátky do studia. Leslie ještě pořád seděla na pohovce a vyčkávala.

„Nechce se mi věřit, že jsi letěl nočním letadlem a neřekl mi o tom, ty mizero!“ vykřikla jsem a bušila do něj pěstmi.

„Já vím. Letěl jsem na poslední chvíli. Ale dokončil jsem v L.A. všechno, co bylo třeba, a už jsem se tě nemohl dočkat, Bláznivko,“ řekl a přitáhl si mě k boku jako vždycky.

Pohlédla jsem na Leslie, která měla pořád oči velké jako talíře. „No, Leslie, tohle je ten přítel, o kterým jsem ti chtěla říct. Tohle je Jack.“

Jack k ní napřáhl pravici a ona ji beze slova stiskla. Konečně jí začalo docházet, že na vlastní oči vidí celebrity, kterou tak zbožňuje.

„Jsem rád, že tě poznávám, Leslie, Grace mi toho o tobě spoustu vyprávěla. Vy dvě jste pěkný divošky, co?“ Rošťácky se na ni zakřenil.

Bylo mi jasné, že to dělá naschvál, koketuje s ní, mizera. Ty jeho fanyanky nemají šanci.

„A-ehm-hoj,“ vykoktala a pak se hbitě ovládla. „Omlouvám se. Obvykle se nechovám tak nemožně, ale zrovna jsem si vystříhovala tvoje obrázky – a pak najednou uvidím tebe, jak tu stojíš a Grace se tě chystá zmermomocnit na chodbě... chvíli mi trvalo, než jsem se vzpamatovala. Jsem ráda, že tě poznávám.“

Slyšela jsem, jak někdo vstoupil dovnitř, a když jsem se otočila, uviděla jsem Michaela.

„No ahoj, slyšel jsem, že tady na chodbě provozují porno,“ prohlásil. Všimla jsem si, že má zatáté pěsti.

„Ahoj, Michaeli. Omlouvám se. Jack mě trochu překvapil. Pamatuješ se na Michaela, vid’?“ zeptala jsem se a otočila se k Jackovi.

Vteřinu na sebe hleděli, pak k němu Michael napřáhl ruku. „Ahoj, jsem rád, že tě zase vidím. To je ale překvapení! Grace tě čekala až dneska večer,“ řekl a dvakrát zapumpoval Jackovi pravicí, pak ji pustil.

„Taky jsem rád, že tě vidím. To víš, musím na ni být přísnější, aby zůstala nohama na zemi. Dá to práci,“ řekl Jack, přejel mi rukou po zádech a objal mě kolem boků.

Chvilku jsme všichni mlčeli a pak si Michael odkašlal. „Takže, Grace, co kdybys dneska odpoledne zkoušku vynechala? Zvládneme to bez tebe. Co ty na to?“

„Určitě? Jack by určitě potřeboval –“ spustila jsem.

„Jen běž, my to zvládneme,“ řekl a kývl hlavou směrem ke dveřím.

„Jestli to víš jistě, tak poběžíme,“ řekla jsem. Byla jsem z vývoje situace nadšená. Jack se na mě zakřenil. Věděla jsem, že i on je nadšený.

„Skvělý! Díky, kámo“ řekl Jack, popadl svůj vak i mou tašku a přehodil si je přes rameno.

Objala jsem Leslie na rozloučenou. Byla ještě pořád jako v tranzu. I Michaela jsem objala. „Díky, O’Connell, máš to u mě. Uvidíme se zítra?“

„Jo, užijte si to.“ Pokývl, ale nepohlédl mi do očí. Sledoval, jak mě Jack uchopil za ruku a táhl ke dveřím.

Zubili jsme se s Jackem na sebe po celou cestu dolů. Teď, když jsem ho viděla, mohla jsem si k němu čichat a vdechovat ho – jsem se cítila úžasně. Hamilton mi setsakra chyběl.

Když jsme vyšli ven, čekalo na nás Jackovo auto. Nebyla to zrovna limuzína, ale bylo delší než obyčejný osobák a řidiče v něm od pasažérů oddělovala přepážka.

V tu chvíli jsem pochopila, že máme průšvih. Do hotelu nevydržím. Když nám řidič otevřel dveře, požádala jsem ho, ať nás odveze ke Grantově hrobce. Přikývl, pak jsme oba zalezli dovnitř a vydali jsme se na cestu.

Okamžitě jsem vypátrala, kde je knoflík, kterým se přepážka ovládá, a zatáhla jsem ji. Zavřela jsem nás v soukromém světě, polstrovaném kůží.

„Grantova hrobka, Grace? Co to má být?“ zeptal se Jack a ruce se mu vydaly na procházku po mých ramenou.

„Je to prostý. Grantova hrobka je až nahoře na severu Manhattanu. Potrvá dlouho, než tam dojedeme.“ Přehodila jsem přes něj nohu a uvelebila se mu na klíně.

„Dobrá, ale proč tam jedeme, miláčku?“ zeptal se znovu, zatímco mi odhrnoval vlasy z krku, aby mě na něj mohl políbit.

Zaúpěla jsem, když jsem ucítila, jak mě na kůži laskají jeho horké rty. Bylo to už tak dávno!

„No, mohla jsem ho požádat, aby prostě jezdil sem a tam, zatímco mě budeš šoustat, dokud neomdlím, ale chtěla jsem aspoň předstírat jistou zdrženlivost,“ předla jsem mu u ucha s rukama zabořenýma v jeho hedvábných vlasech.

Zasténal. V očích měl roztavené smaragdy. „Gracie, ty jedna sprostáčko...“ Zabořil mi tvář do krku a já byla čím dál tím nadřazenější.

„Nemáš ani ponětí, Georgi, jaký sprostáčky hodlám provádět,“ zavzdychala jsem. Jack právě našel to nejsladší místočko na mém krku.

Pak se ode mě odtáhl a pohlédl mi do očí. „Prováděj sprostáčky, Grace,“ zašeptal.

Bylo to, jako když se protrhne přehrada.

Docela jsem se přestala ovládat. Nepříliš něžně jsem z něj stáhla košili a laskala jsem ho rukama po holé kůži. Zoufale jsem ho potřebovala cítit pod prsty. Bleskově jsem rozeprala knoflíčky své košile a nechala ji rozevřenou. Pak jsem si rozeprala podprsenku s předním zapínáním, uchopila ho za ruce a vedla je tam, kam patřily. Ke mně.

Když mi sevřel prsa dlaněmi, zasténala jsem. Sklonil hlavu k mé klíční kosti a začal mi dlouhými pohyby jazyka olizovat pokožku. To mě celou rozechvělo. Zasténal, když jeho ústa našla mou bradavku, a mně padla hlava dozadu, zatímco jsem si vychutnávala dotek jeho rtů na svém těle. Začala jsem kroužit boky, cítila jsem, že se pode mnou zvedá, že mě chce.

Tohle nebude pomalé, něžné milování. Příliš to potřebuju.

Sesunula jsem se na podlahu vozu a klekla si na kolena, zachvácená hamiltonovským třeštěním. Potřebovala jsem ho ochutnat. Potřebovala jsem, aby mě naplnil. Hbitě jsem mu rozeprala knoflíček a zip – a už jsem ho měla v puse.

Jeho ruce jsem měla ve vlasech, navigovaly mě nahoru a dolů, zatímco jsem ho kouřila jako blázen. Slyšela jsem jeho steny, a když jsem uslyšela, že vyslovil mé jméno, zatoužila jsem po něm přímo zoufale. Ještě naposled jsem ho pevně sevřela rty, pak jsem ho pustila a zahleděla se na něj zpoza řas. Byl tak krásný, hlavně když se díky mně skoro udělal.

Stáhla jsem si přiléhavé kalhoty dolů, odkopla boty a posadila se vedle něj. „Na kolena, lásko,“ nainstruovala jsem ho a jemu se rozšířily oči. Pak se mu na tváři objevil rošťácký úsměv.

Spustil se na podlahu a přitáhl mě za boky k okraji sedačky.

„Sundej je,“ řekla jsem a zastrčila si prsty za okraj bílých krajkových kalhotek. Už teď byly celé mokré.

Poslechl mě. Přetáhl mi je přes boky, přes stehna, přes kolena a konečně přes kotníky. Odhodil mé kalhotky přes rameno a pak začal zjišťovat, jaká je situace.

Držela jsem kolena pevně u sebe, a když jsem viděla, že těžce dýchá a touží po tom, co jsem mu odpírala, pomalu jsem rozevřela nohy a obnažila jsem se mu. Ucítila jsem v klíně chladný vzduch a viděla, že se výraz jeho tváře změnil v cosi velmi podobného zbožňování.

Zabořila jsem mu prsty do vlasů a přimáčkla mu hlavu tam, kde jsem ji chtěla mít.

„Musím se udělat nejmíň třikrát, teprve pak mě smíš ošukat. Zvládneš to?“ zeptala jsem se. Tajil se mi dech, když jsem si představovala práci, kterou odvede. Bylo mi jasné, že spatřím hvězdy.

Zlobivka Grace, ta, co každému poroučí, se plně ujala vlády. Můj Jack tyhle výzvy miloval.

„Jako by se stalo, Bláznivko,“ zašeptal a usmíval se tím svým sexy polousměvem. Drsně si mě přitáhl blíž a mé prsty se v jeho vlasech sevřely, když mě políbil, nejdřív na vnitřní straně stehna a pak – panebože! – tam, kde to bylo prostě božské.

Ucítit tam jeho ústa, to bylo víc, než jsem mohla snést. Prohnula jsem se do oblouku. Rozevřel mě prsty, aby se mohl lépe soustředit na střed mého těla, a jazykem se mě jemně dotýkal. Netrvalo dlouho a byla jsem na pokraji orgasmu. Možná jsem bez něj prostě byla příliš dlouho, anebo za to mohly všechny ty noci, kdy jsem si představovala přesně tohle, ale stačilo pár vteřin čarovného doteku jazyka a udělala jsem se mu v ústech. Vykřikla jsem a všechno napětí, které ve mně vzrůstalo během několika týdnů, ze mě vyprchalo ve vlně, která způsobila, že mi změkl mozek a v klíně mi cukalo.

„Tak to je jeden,“ zašeptal a okamžitě na mně začal pracovat znova. Nenechal mě ani odpočinout, přitiskl ke mně jazyk, olizoval mě odshora dolů a dráždil mě svými rty. Vsrkl mě do úst, obemkl mě rty, zatímco jeho jazyk kmital na tom malém uzlíku nervů, který má jediný úkol: přinést nám rozkoš.

Tomu říkám důležitý úkol.

Cítala jsem, že se už zase blíží orgasmus, a když jsem se mu klínem přitiskla k obličejí, zasténal a vibrace vzduchu poslal přímo do mě. Zaklonila jsem hlavu, opřela se o sedačku a znovu vyvrcholila, cukala jsem sebou pod jeho jazykem.

Trochu se odtáhl a olízl si rty. „To byl druhý, lásko,“ řekl a zamrkal na mě.

„Změnila jsem názor – okamžitě ho tam strč! Potřebuju tě,“ řekla jsem a snažila se ho přimět, aby se po mém těle vysoukal vzhůru.

„Ani náhodou. Potřebuju, abys na mě byla připravená, Gracie,“ dobíral si mě. Jeho prsty po mně začaly tančit, a když se mě dotkl klouby, byl to šok. Prohnula jsem se v zádech, když mi tam strčil jeden prst, pak dva.

„No teda, ty jsi ale pevná,“ řekl. Hlas měl chraplavý a přeskakoval mu. Těžce jsem dýchala a on sledoval, jak se začínám třást. Hladil mě prsty, silnými a jistými, a když našel bod G, přivedl mě k dalšímu orgasmu.

„A to je třetí,“ řekl s vítězným úsměvem.

„Neuvěřitelný, jako vždycky. A teď pojď sem nahoru, prosím. Potřebuju tě mít v sobě,“ zamručela jsem, tvář pokřivenou vášní.

„Řekl bych, že si moje zlobivka zaslouží ještě jeden, co ty na to?“ zeptal se a sklouzl zase dolů.

Když se do mě znovu prodraly jeho prsty, zase si mě našel jazykem. Jemně mě ohryzával zuby, až jsem se mohla zbláznit. Prsty mě hladil na vnitřní straně, pohrával si s mým bodem G, zatímco mě jeho jazyk dovedl k dalšímu orgasmu, při němž se chvěla zem. Cítala jsem, jak přichází, a bylo mi jasné, že tohle bude velkolepé. Kombinace tření, sání, lízání, hlazení a tlačení a ta neuvěřitelně sladká invaze, to na mě bylo příliš. Dlouze a vášnivě jsem vykřikovala jeho jméno, znovu a znovu.

„Ach bože! Jacku! Úúúú!“ ječela jsem a zhroutila se na sedačku. Políbil mě na vnitřní stranu obou stehen, a když si jeho rty našly místo, kde si mě kdysi hamiltonsky označil, skousl a znovu mě učinil svou. Zasykla jsem a přitáhla si ho k sobě nahoru.

Vtlačila jsem ho do sedačky, přehodila přes něj nohu a sedla si na něj. Ucítila jsem každý úžasný centimetr Hamiltona Juniora, když do mě vstoupil. Oba zároveň jsme vykřikli.

„Bože, tys mi tak chyběl, Georgi,“ řekla jsem, když se celé mé tělo kolem něj sevřelo a nechtělo ho pustit.

„No tedaaa.“ To bylo všechno, co z něj vyšlo, když jsem začala pohybovat boky a pobízet ho, ať do mého těla vstoupí hlouběji. Vsunul se do mě, a zatímco já jsem se na něm pomalu pohupovala, jeho ústa se

zmocnila mé bradavky a on ji začal dráždit zuby. Pohybovala jsem boky sem a tam, dovolila jsem mu, aby si mě celou vychutnal, aby mě mohl zevnitř zkoumat tím svým ptákem. Hrubě mě uchopil za boky, vedl mě, vyzdvihoval mě do vzduchu a zase spouštěl, čím dál tím drsněji, jak jsme oba cítili, že se blíží výbuch.

„Chyběl jsi mi, Jacku. Chybělo mi, že tě necítím v sobě,“ opakovala jsem znova a znova, zatímco mnou pohyboval nahoru a dolů.

„Panebože, Grace, ty jsi tak úžasná,“ zamručel. „Jsi horká a vlhká a tak pevně mě svíráš!“ Zrychlil a já jsem se přizpůsobila jeho rytmu. Pohlédl mi do očí, obočí stažené, čelist sevřenou. Dobře jsem znala tuhle rozkošnou tvář. Můj Jack už bude brzo.

Vší silou jsem ho sevřela a ucítila jsem, jak se mým tělem probíjí orgasmus. Vyvrcholili jsme zároveň.

Na zadním sedadle vozu, který nebyl tak docela limuzína, uprostřed Manhattanu. Co si chudák řidič asi pomyslí?

Tenhle prodloužený víkend, to bude fakt něco.

KAPITOLA TŘETÍ

Ted', když jsem měla v New Yorku Jacka u sebe, bylo všechno, jak má být. Všechno bylo skvělé. A moje mušlička se cítila obzvláště skvěle...

Zamířili jsme zpátky do Jackova hotelu. Řidiče by jistě zajímalo, proč jsme si vůbec nepřáli zastavit u Grantovy hrobky, když jsme k ní dojeli, ale co se dá dělat.

Přešel k hotelu Four Seasons na Sedmapadesáté, a když jsme vylézali z auta, náhle jsem si uvědomila, že se s Jackem nemáme předvádět na veřejnosti. A už vůbec ne chodit spolu do hotelu. To není dobrý nápad.

„Poslyš, co kdybys zašel na recepci, ubytoval se a pak mi zavolal, až budeš vědět, v kterém jsi pokoji – a já tam za tebou přijdu,“ řekla jsem tiše a pomalu se přesouvala směrem k Madison Avenue.

„Grace, to je pitomost. Grace...,“ protestoval. Dveřník se zmocnil jeho zavazadla a nesl je dovnitř, já jsem odcházela.

Zdvihla jsem mobil a bezhlese mu naznačila: „Zavolej mi.“

Zašklebil se, zavrtěl hlavou a vstoupil do hotelu.

Obcházela jsem blok a čekala, až zavolá. Věděla jsem, že si myslí, že se chovám hloupě, ale vzhledem k tomu, jak moc se o něj zajímali novináři – ne, vážně jsem si nepřála, aby se v novinách objevily další zprávy o „tajemné zrzce“, v jejíž společnosti byl spatřen.

Premiéra jeho filmu se blížila závratnou rychlostí a bylo jasné, že už brzo se na něj vrhnou všechna média. Pak musí procestovat celou Ameriku a ukazovat se lidem. Nevěděl, kolik lidí se na něj přijde podívat, ale já se obávala, že to budou takové davy, až mu z toho půjde hlava kolem. Budou se kolem něj jen rojit.

A když už mluvíme o premiéře, nemohlo být ani řeči o tom, že by mě na ni pozval. Zmínila jsem se o tom před Michaelem, to pro případ, že bych *přece jen* mohla zajet na víkend do Los Angeles. Nebylo by to snadné, protože už na zkoušení nezbývalo moc času – muzikál měl mít premiéru v prvním prosincovém týdnu. Zatím jsme měli naplánováno, že se bude hrát tři týdny a pak se uvidí, podle ohlasu diváků.

Stačila jsem obejít skoro celý blok, když mi konečně přišla textovka od Britáka:

Dones mi sem tu svou sladkou prdelinku. Pokoj číslo 2140. Ne abych te musel hledat - nebo udělám scenu a tu tajemnou zrzku odhalím.

A já jsem si říkala, bůhvíjak nejsem nenápadná. Jack mě zná lépe, než tuším.

Nikdy nejsi nenápadná!

To je fakt. Dokončila jsem okružní cestu, vstoupila předním vchodem do nádherné haly a našla výtahy. S láskou jsem se rozpomněla na náš hotel v Santa Barbaře a na nezapomenutelný hotelový sex. Hm... že bychom přes noc zůstali tady a ne v mém bytě?

Dorazila jsem k jeho dveřím a zlehka zaklepalá. Slyšela jsem, že telefonuje, a když otevřel dveře, usmál se a vtáhl mě dovnitř. Hovor ale nepřerušil. Obdivovala jsem zatím jeho apartmá. Bylo skvěle zařízené a byl z něj nádherný výhled na Central Park. Nahlédla jsem do koupelny: obrovská. Byla tu dešťová sprcha, tak jako v Santa Barbaře. Jo, rozhodně tu s ním zůstanu. Je mi fuk, jestli budeme muset chodit do hotelu každý zvlášť, zahaleni v obrovském ponču.

Vrátila jsem se do pokoje a spatřila Jacka, jak stojí u okna a ještě pořád telefonuje. Naznačil mi „Promiň“ a já jsem s úsměvem zavrtěla hlavou. „To je v pohodě,“ řekla jsem tiše.

S rozběhem jsem vyskočila na obrovskou postel a dopadla na břicho rovnou doprostřed. Matrace byla měkká, polštáře a příkrývka hedvábné. Slyšela jsem, jak za mými zády odfrkl, a když jsem se otočila, všimla jsem si, že ho můj akrobatický výkon zaujal. Převrátila jsem se na bok a zamávala na něj. Usmál se a tiše slíbil: „Pět minut.“

Zasmála jsem se. Dostala jsem fantastický nápad. Zvedla jsem se, abych se na posteli posadila tak, abych na něj dosáhla. „Je tu horko,“ špitla jsem, abych ho nerušila.

„Zapneme klimošku?“ odpověděl a vydal se k ovládacímu panelu.

„Ne, ale svlíknu se donaha. A ty můžeš mezitím dál konverzovat,“ zašeptala jsem. Chtěla jsem, aby to slyšel.

Oči se mu rozšířily, když viděl, že nekecám. Nejdřív jsem si sundala kabátek a šálu, pak tenisky. Následovala košile a hned po ní přiléhavé kalhoty, jaké jsem obvykle nosila. Všimla jsem si, že se přestává soustředit na rozhovor, takže můj plán zjevně fungoval. Seděla jsem

na kraji postele v bílých kalhotkách a bílé krajkové podprsence a prstem na něj kývala, aby přišel blíž. Zarazil se, nevěděl, co dělat.

Nakonec kluk v něm zvítězil nad mužem a on si stoupl přede mne, přičemž ještě pořád mluvil do toho zatraceného telefonu. „Promiň, lasko. Už to nebude dlouho trvat,“ naznačil mi posunky.

Sladce jsem se na něj usmála, ruce jsem mu ovinula kolem pasu a přitáhla ho k sobě. „To je v pořádku. Nespěchej,“ zašeptala jsem. „Vyříd' si ten telefonát, já se tady mezitím nějak zabavím“ řekla jsem, čímž jsem ho vyděsila i nadchla zároveň.

Pokusil se ode mě odtáhnout, ale já jsem mu hbitě rozepnula poklopec, a než se nadál, měla jsem ruku v jeho trenýrkách. Okamžitě zavřel oči a ztuhl mi v dlani na kámen.

Panebože, fakt jsi se musela zamilovat do čtyřiaadvacetiletýho kluka?

Jo, zrovna do tohohle.

Pevně jsem ho svírala a hladila a sledovala, jak se mu v obličejí všechno svírá. Zdálo se, že už se nemůže plně soustředit na hovor. Naháněla jsem mu ho v trenýrkách oběma rukama a bylo mi jasné, že brzo nebude vědět, co si počít.

„Hm, hm, hm, takže na tý londýnský premiéře budu muset být kdy? Ach bože... chci říct, moment. Ach bože, to je skvělý. Ano, ano, budu...“ Zasténal a já se nad ním smílovala. Obrátil oči v sloup, když jsem vstala a jemně ho od sebe odstrčila.

„Až skončíš, najdeš mě v koupelně,“ pošeptala jsem mu, rozepnula si podprsenku a odhodila ji po cestě do koupelny přes rameno za sebe. Obvykle jsem se styděla ukazovat se před chlapy nahá, pořád jsem si dělala starosti se vším, co přebývá, co se pohupuje, co nevypadá dokonale. Ale s Jackem? Věděla jsem, že netouží po ničem než po mně a že nahou mě má nejradši. Úžasně osvobozující.

Zastavila jsem se ve dveřích, pomalu se vysoukala z kalhotek a otáčela se na místě.

Jack stál uprostřed pokoje, ústa pootevřená, kalhoty spuštěné u kotníků. Zdálo se, že je nesmírně vzrušený, zároveň však poněkud vyděšený.

Zadržela jsem smích a točila na prstě kalhotkami. Byla jsem před ním úplně obnažená. Oči mu sjely po mém těle dolů a pak mi opět pohlédl do tváře. „Dělej,“ naznačila jsem mu a zašla do koupelny.

Sotva jsem stačila pustit vodu a upravit teplotu, už jsem slyšela, jak se dveře otevírají. Usmál se, když viděl, jak po mně stéká voda a skleněný sprchový kout se plní párou. Pak jsem ucítila nesmírně teplého a nesmírně nahého Jacka, jak se tiskne k mým zádkům, a dech se mi zastavil.